

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032 тел. (044) 294-64-17

E-mail: info@dbi.gov.ua, сайт: dbi.gov.ua, код ЄДРПОУ 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

« ___ » лютого 2019 року

Генеральний прокурор Рябошапка Руслан Георгійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке 12.11.2019 внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62019000000001732 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 109 та ч. 2 ст. 364 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до вимог ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278, 480-482 Кримінального процесуального кодексу України, -

ПОВІДОМИВ:

Порошенку Петру Олексійовичу,
26 вересня 1965 року народження,
уродженцю м. Болград Одеської
області, громадянину України,
Президенту України 2014 - 2019 років,
народному депутату України IX
скликання, проживаючому та
зареєстрованому за адресою: м. Київ,
вул. Грушевського, 9, кв.37, раніше не
судимому,

про підозру у вчиненні дій, спрямованих на захоплення державної влади, та зловживання владою, зокрема умисного, з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи іншої фізичної особи використання службовою особою влади всупереч інтересам служби, яке спричинило тяжкі наслідки, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109 та ч. 2 ст. 364 КК України, за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено наступне.

Абзацом першим статті 5 Конституції України визначено, що носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює

владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Відповідно абзацу третьому статті 5 Конституції, **ніхто не може узурпувати державну владу.**

Статтею 102 Конституції України визначено, що **Президент України главою держави і виступає від її імені.**

Також, відповідно до абзацу першому ст. 102 Конституції України **Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.**

Відповідно до ст. 106 Конституції України, **Президент України має наступні повноваження:**

- 1) забезпечує державну незалежність, національну безпеку і правонаступництво держави;
- 2) звертається з посланнями до народу та із щорічними і позачерговими посланнями до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України;
- 3) представляє державу в міжнародних відносинах, здійснює керівництво зовнішньополітичною діяльністю держави, веде переговори та укладає міжнародні договори України;
- 4) приймає рішення про визнання іноземних держав;
- 5) призначає та звільняє глав дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних організаціях; приймає вірчі і відкличчі грамоти дипломатичних представників іноземних держав;
- 6) призначає всеукраїнський референдум щодо змін Конституції України відповідно до статті 156 цієї Конституції, проголошує всеукраїнський референдум за народною ініціативою;
- 7) призначає позачергові вибори до Верховної Ради України у строки, встановлені цією Конституцією;
- 8) припиняє повноваження Верховної Ради України у випадках, передбачених цією Конституцією;
- 9) вносить за пропозицією коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, сформованої відповідно до статті 83 Конституції України подання про призначення Верховною Радою України Прем'єр-міністра України в строк не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після одержання такої пропозиції;
- 10) вносить до Верховної Ради України подання про призначення Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України;
- 11) призначає на посаду та звільняє з посади за згодою Верховної Ради України Генерального прокурора України;
- 12) призначає на посади та звільняє з посад половину складу Рад Національного банку України;
- 13) призначає на посади та звільняє з посад половину складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення;
- 14) вносить до Верховної Ради України подання про призначення і посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України;

15) зупиняє дію актів Кабінету Міністрів України з мотивів невідповідності Конституції з одночасним зверненням до Конституційного Суду України щодо їх конституційності;

16) скасовує акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

17) є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України; **призначає на посади та звільняє з посад вище командування Збройних Сил України, інших військових формувань;** здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави;

18) очолює Раду національної безпеки і оборони України;

19) вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни та у разі збройної агресії проти України приймає рішення про використання Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань;

20) приймає відповідно до закону рішення про загальну або часткову мобілізацію та введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України;

21) приймає у разі необхідності рішення про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, а також оголошує, у разі необхідності, окремі місцевості України зонами надзвичайної екологічної ситуації, з наступним затвердженням цих рішень Верховною Радою України;

22) призначає на посади третину складу Конституційного Суду України;

23) виключено;

24) присвоює вищі військові звання, вищі дипломатичні ранги та інші вищі спеціальні звання і класні чини;

25) нагороджує державними нагородами; встановлює президентські відзнаки та нагороджує ними;

26) приймає рішення про прийняття до громадянства України та припинення громадянства України, про надання притулку в Україні;

27) здійснює помилування;

28) створює у межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, для здійснення своїх повноважень консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби;

29) підписує закони, прийняті Верховною Радою України;

30) має право вето щодо прийнятих Верховною Радою України законів (крім законів про внесення змін до Конституції України) з наступним поверненням їх на повторний розгляд Верховної Ради України;

31) **здійснює інші повноваження, визначені Конституцією України.**

Цією ж статтею Конституції України передбачено, що Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України, видає укази розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України.

Крім того, відповідно до ст. 131 Конституції України, Вища рада правосуддя складається з двадцяти одного члена, з яких десятьох - обирає з'їзд суддів України з числа суддів чи суддів у відставці, **двох - призначає Президент України**, двох - обирає Верховна Рада України, двох - обирає з'їзд адвокатів України, двох - обирає всеукраїнська конференція прокурорів, дво

обирає з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ.

Згідно протоколу Центральної виборчої комісії від 25.05.2014, відповідно до ч. 3 ст. 84 Закону України «Про вибори Президента України» за підсумками голосування у день позачергових виборів Президента України 25.05.2014 обраним Президентом України став кандидат на пост Президента України Порошенко Петро Олексійович, 1965 року народження, який 07.06.2014 склав присягу народові на урочистому засіданні Верховної Ради України та вступив на вказаний пост.

Будучи обізнаним про вищевикладені норми, у невстановлений у ході досудового розслідування час, у Порошенка П.О., з мотивів задоволення особистих інтересів, що полягають у прагненні встановлення такого виду державного режиму, при якому державна влада зосередиться в руках неконтрольованої народом групи осіб або в руках однієї особи, та усунення можливостей для вільного волевиявлення інтересів різних груп населення, виник прямий умисел на захоплення державної влади, шляхом призначення підконтрольних йому осіб у Службу зовнішньої розвідки України та Вищу раду правосуддя.

Законом України від 01.12.2005 № 3160-IV «Про Службу зовнішньої розвідки України» (далі – Закон України «Про Службу зовнішньої розвідки України») визначені правові основи організації та діяльності Служби зовнішньої розвідки.

Статус Служби зовнішньої розвідки України визначений статтею 1 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України», відповідно якій **Служба зовнішньої розвідки України є державним органом**, який здійснює розвідувальну діяльність у політичній, економічній, військово-технічній, науково-технічній, інформаційній та екологічній сферах. Крім того, цією статтею визначено, що Служба зовнішньої розвідки України підпорядкована Президентові України та підконтрольна Президентові України і Верховній Раді України. До співробітників Служби зовнішньої розвідки України як військового формування належать військовослужбовці, службовці та працівники Служби зовнішньої розвідки України. Положення про проходження військової служби військовослужбовцями Служби зовнішньої розвідки України затверджується Президентом України.

Статтею 3 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» визначені завдання, які покладаються на Службу зовнішньої розвідки України, а саме:

- добування, аналітична обробка та надання розвідувальної інформації Президентові України, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-міністрові України та іншим визначеним Президентом України споживачам;
- здійснення спеціальних заходів впливу, спрямованих на підтримку національних інтересів і державної політики України в економічній, політичній,

- військово-технічній, екологічній та інформаційній сферах, зміцнення обороноздатності, економічного і науково-технічного розвитку;
- участь у забезпеченні безпечного функціонування установ України за кордоном, безпеки співробітників цих установ та членів їх сімей у країні перебування, а також відряджених за кордон громадян України, які обізнані з відомостями, що становлять державну таємницю;
 - участь у боротьбі з тероризмом, міжнародною організованою злочинністю, незаконним обігом наркотичних засобів, незаконною торгівлею зброєю і технологією її виготовлення, незаконною міграцією;
 - вжиття заходів протидії зовнішнім загрозам національній безпеці України, у тому числі у кіберпросторі, життю, здоров'ю її громадян та об'єктам державної власності за межами України.

Відповідно абзацу першому статті 6 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України», загальне керівництво Службою зовнішньої розвідки України здійснюється Президентом України.

Служба зовнішньої розвідки України, відповідно до абзацу другого ст. 1 Закону статті 6 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» від 01.12.2005 № 3160-IV, підпорядкована Президентові України та підконтрольна Президентові України і Верховній Раді України.

Відповідно абзацу третьому статті 6 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» від 01.12.2005 № 3160-IV, Перший заступник Голови та заступники Голови Служби зовнішньої розвідки України **призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням Голови Служби зовнішньої розвідки України.**

Пунктом 9 Положення про проходження військової служби військовослужбовцями Служби зовнішньої розвідки України, затвердженого Указом Президента України від 17.07.2006 № 619/2006, передбачається, що **контракт про проходження військової служби у Службі зовнішньої розвідки України - письмова угода, що укладається між громадянином України і державою, від імені якої виступає Служба зовнішньої розвідки України, для встановлення правових відносин між сторонами під час проходження військової служби.**

Відповідно пункту 38 Положення про проходження військової служби військовослужбовцями Служби зовнішньої розвідки України, **перший заступник Голови та заступники Голови Служби зовнішньої розвідки України призначаються на посади і звільняються з посад відповідно до закону.**

Крім того, пунктом 10 частини 1 статті 13 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» від 05.03.1998 № 183/98-ВР передбачено, що Секретар Ради національної безпеки і оборони України **бере участь у розгляді пропозицій щодо кандидатур** на посади в органах державної влади, діяльність яких пов'язана з питаннями національної безпеки і оборони України і які призначаються на посаду Президентом України або за погодженням із Президентом України; вносить на розгляд Президента України

пропозиції щодо призначення і звільнення керівництва військових формувань, правоохоронних органів у межах повноважень Президента України.

Посилання на документи щодо штату, організації роботи – таємно.

У відповідності до вищевказаних вимог законодавства, 06.11.2017 за вх. № 2331т Адміністрація Президента України отримала зі Служби зовнішньої розвідки України документи щодо призначення першого заступника Голови Служби зовнішньої розвідки України.

У подальшому, 27.11.2017 відповідним Указом № 389/2017 Порошенко П.О. призначив Алексеєнка Андрія Вікторовича першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України.

Реалізуючи свій злочинний умисел, ігноруючи вищезазначені норми законодавства і факт призначення Алексеєнка А.В. першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України, Президент України Порошенко П.О., перебуваючи у невстановленому в ході досудового розслідування місці, **усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій**, які зазіхають на встановлений Конституцією і законами України порядок створення і діяльності органів державної влади, порушення якого створює загрозу національній безпеці у політичній сфері та встановлений порядок виконання представниками влади своїх службових повноважень; **передбачаючи суспільно небезпечний наслідок таких дій**, який полягає у порушенні встановленого законодавством порядку призначення та звільнення з посад керівництва Служби зовнішньої розвідки України; **бажаючи настання цих наслідків**, так як тільки таким чином він зможе задовольнити особисті інтереси, що полягають у прагненні встановлення такого виду державного режиму, при якому державна влада зосередиться в руках неконтрольованої народом групи осіб або в руках однієї особи, та усунення можливостей для вільного волевиявлення інтересів різних груп населення, і тільки за умови отримання такої влади зможе суттєво вплинути на державний режим, незважаючи на відсутність подання Голови Служби зовнішньої розвідки України щодо призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України, наявність та необхідність якого прямо визначена абзацом третім статті 6 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» від 01.12.2005 № 3160-IV та відсутність у штаті посади, надав невстановленій в ході досудового розслідування особі вказівку щодо підготовки проекту акту Президента України, а саме, проекту Указу Президента України «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України».

Дана, невстановлена в ході досудового розслідування, особа отримавши зазначену вказівку Президента України Порошенка П.О., всупереч вимогам щодо порядку підготовки та внесення на розгляд глави держави проектів актів Президента України, визначених Положенням про порядок підготовки та внесення проектів актів Президента України, затвердженим Указом Президента

України від 15.11.2006 № 970/2006, та незважаючи на відсутність подання Голови Служби зовнішньої розвідки України щодо призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України, підготувала текст Указу Президента України «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України» і надала на підпис Президенту України Порошенку П.О.

У свою чергу, Президент України Порошенко П.О. знаходячись 31.07.2018, встановити більш точний час в ході досудового розслідування не надалося можливим, у приміщенні Адміністрації Президента України, яка розташована за адресою: місто Київ, вулиця Банкова, будинок 11, незважаючи на те, що на вказану дату на посаді першого заступника Голови Служби зовнішньої розвідки України перебував Алексеєнко Андрій Вікторович, призначений на дану посаду Президентом України Порошенком П.О. Указом Президента України від 27.11.2017 № 389/2017, підписав та видав всупереч статті 6 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» та пункту 38 Положення про проходження військової служби військовослужбовцями Служби зовнішньої розвідки України, затвердженого Указом Президента України від 17.07.2006 № 619/2006, Указ Президента України від 31.07.2018 «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України», який невстановленою в ході досудового слідства особою у подальшому був зареєстрований у Державній книзі реєстрації указів Президента України за № 225.

Внаслідок підписання Порошенком П.О. зазначеного Указу, який суперечить вимогам статті 6 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» та пункту 38 Положення про проходження військової служби військовослужбовцями Служби зовнішньої розвідки України, затвердженого Указом Президента України від 17.07.2006 № 619/2006, спричинено тяжкі наслідки інтересам держави у вигляді незаконного проведення видатків на утримання понадштатної одиниці першого заступника Голови Служби зовнішньої розвідки України Семочка С.О. на загальну суму 1559331,08 грн. (виплачено грошове забезпечення на суму 557523,22 грн., депоноване – 978417,91 грн.).

У подальшому, невстановленою в ході досудового розслідування особою було підготовлено Показчик розсилки Указу Президента України «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України» № 225/2018 від 31.07.2018, відповідно якому примірники вказаного Указу Президента України були надіслані визначеним кореспондентам, зокрема і Службі зовнішньої розвідки України.

Продовжуючи свої злочинні дії спрямовані на захоплення державної влади, Порошенко П.О., який обіймав посаду Президента України, вчинив дії з метою збереження впливу на рішення Вищої ради правосуддя через її членів за квотою Президента України.

Так, Порошенко П.О., достовірно усвідомлюючи, що за результатами другого туру виборів Президента України, що відбувся 21.04.2019 року до присяги Президента України буде приведена інша особа, що набрала більшість

голосів виборців України та строк перебування останнього на зазначеній посаді завершується, вчинив наступні умисні дії, направлені на захоплення державної влади.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Вища рада правосуддя складається з двадцяти одного члена, з яких десятьох - обирає з'їзд суддів України з числа суддів чи суддів у відставці, двох - призначає Президент України, двох - обирає Верховна Рада України, двох - обирає з'їзд адвокатів України, двох - обирає всеукраїнська конференція прокурорів, двох - обирає з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ. Відповідно до статті 131 Конституції України Президент України призначає двох членів Вищої ради правосуддя.

Положеннями статті 131 Конституції України визначено, що порядок обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя визначається законом. Нормами Глави 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» від 21.12.2016 року №1798-VIII (далі – Закон) визначено порядок обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя. Відповідно до ч. 9 ст. 9 Закону положення про проведення відкритого конкурсу для призначення Президентом України членів Вищої ради правосуддя затверджується Президентом України.

Статтею 16 Закону передбачено, що Президент України за результатами проведеного конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя.

Так, 30 квітня 2019 року сплинув строк повноважень членів Вищої ради юстиції, призначених Указом Президента України від 30 квітня 2015 року №252 «Про призначення членів Вищої ради юстиції».

У зв'язку з чим, з метою проведення конкурсу на посаду двох членів Вищої ради правосуддя, відповідно до вимог вищевказаних нормативних актів, Указом Президента України № 65/2019 року від 11 березня 2019 року затверджено «Положення про проведення відкритого конкурсу з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя» (далі - Положення) та утворено Конкурсну комісію з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя і затверджено її персональний склад.

Відповідно до вимог п. 6 Положення конкурс проводиться в три етапи: 1) відбір кандидатів на основі поданих документів для проведення співбесід; 2) проведення співбесід з відібраними кандидатами та визначення за результатами співбесід переліку осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка відповідно до закону; 3) визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя. Згідно положень п. 7 Положення рішення про відбір кандидатів на основі поданих документів для проведення співбесід, визначення за результатами співбесід переліку осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка відповідно до закону, та визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, приймається Конкурсною комісією шляхом відкритого голосування простою більшістю голосів від її складу.

Рішення Конкурсної комісії, зазначені в абзаці першому цього пункту, розміщуються Адміністрацією Президента України на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента України.

Голова Конкурсної комісії не пізніше наступного робочого дня після завершення конкурсу подає список кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя.

Таким чином, приписи вказаного Положення прямо регламентують, що Конкурс вважається завершеним після визначення Конкурсною комісією кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя (за результатами третього етапу).

Таким чином, відповідно до нормативного змісту цієї редакції Положення єдино можливим варіантом визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя було Рішення Конкурсної комісії на основі відкритого голосування простою більшістю голосів від її складу.

Саме цей юридичний факт відповідно до статті 16 Закону, згідно з якою Президент України за результатами відкритого Конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя, має правове значення для законної реалізації Президентом України свого конституційного права на призначення членів Вищої ради правосуддя.

Згідно ст. 7 Закону обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя здійснюється в порядку, передбаченому цим Законом, на основі принципів верховенства права, професійності, публічності, політичної нейтральності.

Тобто, за затвердженням Порядком Президент України не має права призначати членів Вищої ради правосуддя до завершення процедури Конкурсу, до визначення Конкурсною комісією кандидатів, які рекомендуються для призначення, оскільки таким чином Президент України порушить положення статті 16 Закону.

Протоколом засідання №3 від 4 квітня 2019 року Конкурсної комісії з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, Конкурсна комісія за результатами співбесід визначила перелік осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка (Красовський К.Ю., Сасевич О.М., Василенко А.В., Ісаков М.Г.).

Відтак, головою Конкурсної комісії Буткевичем В.Г. запропоновано визначити дату наступного засідання комісії після надходження результатів спеціальної перевірки кандидатів.

Проте наступне засідання конкурсної комісії не відбулося, оскільки ухвалою Окружного адміністративного суду міста Києва від 22 квітня 2019 року про забезпечення адміністративного позову у справі №640/6722/19 заборонено Конкурсній комісії з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя приймати рішення про визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя; заборонено Голові Конкурсної комісії з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя Буткевичу Володимирі

Григоровичу, чи іншій особі, яка виконує його обов'язки, подавати на розгляд Президента України список кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя.

Відповідно до пункту 8 ухвали Окружного адміністративного суду міста Києва від 22 квітня 2019 року про прийняття позовної заяви до розгляду та відкриття провадження у справі суд залучив до участі у справі в якості третьої особи на стороні відповідача - Президента України Порошенко П.О.

Залучення судом Президента України Порошенко П.О. третьою особою на стороні доповідача зумовлено повноваженнями Президента України призначити за результатами конкурсного відбору членів Вищої ради правосуддя (стаття 131 Конституції України, стаття 16 Закону).

Відповідно до положень ч. 2 ст. 13 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України. Обов'язковість урахування (преюдиційність) судових рішень для інших судів визначається законом.

Згідно ч. 2 ст. 14 Кодексу адміністративного судочинства України судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України.

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на дії, вчинені з метою захоплення державної влади - впливу на Вищу раду правосуддя, Порошенко П.О., перебуваючи на посаді Президента України, в порушення положень ч. 1 ст. 8, ч. 2 ст. 19, п. 9 ч. 2 ст. 129 Конституції України, ст. 7, ст. 16 Закону, ч. 2 ст. 13 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», ч. 2 ст. 14 Кодексу адміністративного судочинства України, достовірно знаючи, що за результатами другого туру виборів Президента України, що відбувся 21.04.2019 року до присяги Президента буде приведена інша особа, що набрала більшість голосів виборців України та строк перебування на зазначеній посаді завершується, усвідомлюючи, що конкурс проводиться в три етапи, з метою збереження впливу на рішення Вищої ради правосуддя через її членів за квотою Президента України, всупереч обов'язковому для виконання рішенням суду - ухвалі Окружного адміністративного суду міста Києва від 22 квітня 2019 року у справі №640/6722/19 в частині заборони вчиняти певні дії Конкурсній комісії, задля уникнення визначеної судом заборони Конкурсній комісії приймати рішення про визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, переслідуючи мету призначення у будь-який спосіб членів Вищої ради правосуддя за квотою Президента України та в такий спосіб захоплення влади, надав злочинну вказівку невстановленій досудовим розслідуванням особі на підготовку Указу Президента України про внесення змін до Указу Президента України від 11 березня 2019 року № 65 та відповідно Положення.

Продовжуючи реалізацію злочинного умислу, діючи умисно, з метою захоплення влади – можливості впливу на ухвалення рішень Вищою радою правосуддя, Порошенко П.О. підписав Указ Президента України «Про внесення змін до Указу Президента України від 11 березня 2019 року № 65» від 8 травня 2019 року № 203/2019 до «Положення про проведення відкритого конкурсу з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя», затвердженого Указом Президента України від 11 березня 2019 року № 65 "Питання проведення відкритого конкурсу з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя", фактично змінивши умови конкурсного добору, що надало можливість безпосередньо Президенту України самостійно визначити та призначити членів Вищої ради правосуддя за його квотою, а саме пункт 7 Положення доповнено абзацом такого змісту: "Якщо після завершення етапу, передбаченого підпунктом 2 пункту 6 цього Положення, Конкурсна комісія не може дійти згоди щодо визначення кандидатів, які рекомундуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, або не може ухвалити відповідне рішення (незалежно від причин), рекомундованими для призначення членами Вищої ради правосуддя вважаються кандидати, які за результатами співбесід включені до переліку осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка. Президент України призначає членів Вищої ради правосуддя з-поміж вказаних кандидатів".

Внесені зміни в умови конкурсного відбору надали можливість безпосередньо Порошенку П.О., який обіймав на час вчинення злочинних умисних дій, направлених на захоплення державної влади посаду Президента України, самостійно визначити та призначити членів Вищої ради правосуддя за його квотою без проведення третього етапу Конкурсу та всупереч забороні визначені Ухвалою суду, що не відповідає засадам верховенства права (стаття 8 Конституції України). Зокрема зазначені зміни відбулися під час вже розпочатої процедури Конкурсу.

Продовжуючи реалізацію злочинного умислу, достовірно знаючи про незаконність призначення членів Вищої ради правосуддя з кола осіб, відносно яких проводиться спеціальна перевірка, без проведення третього етапу конкурсу та відповідно наявності його результатів, в період з 08 по 13 травня 2019 року, точне місце під час досудового розслідування встановлено не було, діючи з метою збереження впливу на рішення Вищої ради правосуддя через її членів за квотою Президента України, надав вказівку невстановленій досудовим розслідуванням особі підготувати Укази Президента України про призначення Василенка А.В. та Ісакова М.Г. членами Вищої ради правосуддя.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, направлений на дії, вчинені з метою захоплення державної влади, Порошенко П.О., перебуваючи на посаді Президента України, в порушення положень ч. 1 ст. 8, ч. 2 ст. 19, п. 9 ч. 2 ст. 129 Конституції України, ст. 7, ст. 16 Закону, ч. 2 ст. 13 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», ч. 2 ст. 14 Кодексу адміністративного судочинства України, діючи з метою отримання можливості призначення членів ВРП без проведення конкурсу, умисно, протиправно, підписав Укази Президента України №217/2019 від 13.05.2019 року, №218/2019 від 13.05.2019

року про призначення Василенка Андрія Володимировича та Ісакова Михайла Григоровича відповідно членами Вищої ради правосуддя, чим довів свій злочинний умисел до кінця.

В подальшому, наказами Голови Вищої ради правосуддя №241-к, №242-к від 15.05.2019 року Василенко А.В. та Ісаков М.Г. зараховані до штату Вищої ради правосуддя на посаду членів Вищої ради правосуддя.

Внаслідок підписання Порошенком П.О. зазначених Указів, які суперечать положенням ч. 1 ст. 8, ч. 2 ст. 19, п. 9 ч. 2 ст. 129 Конституції України, ст. 7, ст. 16 Закону, ч. 2 ст. 13 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», ч. 2 ст. 14 Кодексу адміністративного судочинства України, спричинено тяжкі наслідки інтересам держави у вигляді грошових виплат у загальній сумі 551 155, 87 грн. за період незаконного перебування Василенка А.В. та Ісакова М.Г. на посадах членів Вищої ради правосуддя.

Таким чином, Порошенко П.О., призначивши до керівного складу двох державних органів, а саме, Служби зовнішньої розвідки України та Вищої ради правосуддя вищезазначених довірених осіб з метою впливу через останніх на реалізацію повноважень зазначеними державними органами у сфері національної безпеки і правосуддя, реалізував свій злочинний задум на вчинення дій спрямованих на захоплення державної влади.

За таких обставин, Порошенко П.О. підозрюється у вчиненні дій, вчинених з метою захоплення державної влади, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 109 КК України.

Крім того, ігноруючи вищезазначені норми законодавства Президент України Порошенко П.О., постійно здійснюючи функції представника влади, наділений організаційно-розпорядчими функціями і будучи, згідно примітки 1 до ст. 364 КК України, службовою особою, вчинив умисний злочин у сфері службової діяльності за наступних обставин.

У невстановлений у ході досудового розслідування час, у Президента України Порошенка П.О., який займаючи вказану посаду, достовірно знав, що відповідно пункту 17 статті 106 Конституції України, Президент України є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України; призначає на посади та звільняє з посад вище командування Збройних Сил України, інших військових формувань; здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави, та, відповідно абзацу третьому статті 6 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» від 01.12.2005 № 3160-IV, Перший заступник Голови та заступники Голови Служби зовнішньої розвідки України призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням Голови Служби зовнішньої розвідки України, з мотивів задоволення особистих інтересів, що полягають в прагненні захопити державну владу, виник прямий умисел на зловживання владою, тобто умисне, з метою одержання неправомірної вигоди для самої себе чи іншої фізичної особи використання ним

влади всупереч інтересам служби, а саме, на незаконне призначення Семочка Сергія Олексійовича першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України, шляхом видання відповідного акту Президента України.

Реалізуючи свій злочинний умисел, Президент України Порошенко П.О., перебуваючи у невстановленому в ході досудового розслідування місці, **усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій**, які зазіхають на встановлений законом порядок здійснення службовими особами своїх повноважень, зміст яких складає зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; **передбачаючи суспільно небезпечний наслідок таких дій**, який полягає у порушенні порядку призначення на посади і переміщення по службі керівництва Служби зовнішньої розвідки України, яке здійснюється Президентом України, та порядку призначення на посаду і звільнення з посади Президентом України першого заступника Служби зовнішньої розвідки України; **бажаючи настання цих наслідків**, так як тільки таким чином Він зможе задовольнити особисті інтереси, що полягають в прагненні захопити державну владу, та інтереси Семочка С.О., в частині отримання останнім грошового забезпечення за перебування на посаді першого заступника Голови Служби зовнішньої розвідки України, незважаючи на відсутність подання Голови Служби зовнішньої розвідки України щодо призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України, наявність та необхідність якого прямо визначена абзацом третім статті 6 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» від 01.12.2005 № 3160-IV, **надав невстановленій в ході досудового розслідування особі вказівку щодо підготовки проекту акту Президента України без наявності передбаченого абзацом третім статті 6 Закону України «Про Службу зовнішньої розвідки України» від 01.12.2005 № 3160-IV клопотання Голови Служби зовнішньої розвідки України, а саме, проекту Указу Президента України «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України».**

Дана, невстановлена в ході досудового розслідування, особа отримавши зазначену вказівку Президента України Порошенка П.О., всупереч вимогам щодо порядку підготовки та внесення на розгляд глави держави проектів актів Президента України, визначених Положенням про порядок підготовки та внесення проектів актів Президента України, затвердженим Указом Президента України від 15.11.2006 № 970/2006, та незважаючи на відсутність подання Голови Служби зовнішньої розвідки України щодо призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України, підготувала текст Указу Президента України «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України» і надала на підпис Президенту України Порошенку П.О.

У свою чергу, Президент України Порошенко П.О. знаходячись 31.07.2018, встановити більш точний час в ході досудового розслідування не надалося можливим, у приміщенні Адміністрації Президента України, яка розташована за адресою: місто Київ, вулиця Банкова, будинок 11, незважаючи на те, що на вказану дату на посаді першого заступника Голови Служби зовнішньої розвідки України перебував Алексєєнко Андрій Вікторович,

призначений на дану посаду Президентом України Порошенком П.О. Указом Президента України від 27.11.2017 № 389/2017, підписав Указ Президента України від 31.07.2018 «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України», який невстановленою в ході досудового слідства особою у подальшому був зареєстрований у Державній книзі реєстрації указів Президента України за № 225.

У подальшому, невстановленою в ході досудового розслідування особою було підготовлено Показчик розсилки Указу Президента України «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України» № 225/2018 від 31.07.2018, відповідно якому примірники вказаного Указу Президента України були надіслані визначеним кореспондентам, зокрема і Службі зовнішньої розвідки України.

Указ Президента України від 31.07.2018 № 225/2018 «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України» отримано (якийсь Гусев - встановити) Службою зовнішньої розвідки України о 12 год. 00 хв. 03.08.2018.

На виконання Наказу Голови Служби зовнішньої розвідки України від 03.08.2018 № 565-ос Указ Президента України від 31.07.2018 № 225/2018 «Про призначення С.Семочка першим заступником Голови Служби зовнішньої розвідки України» було оголошено особовому складу Служби зовнішньої розвідки України і Семочко С.О. приступив до виконання обов'язків за посадою.

Указом Президента України від 12.04.2019 № 143/2019 «Про звільнення С.Семочка з посади першого заступника Голови Служби зовнішньої розвідки України» Семочка С.О. звільнено з вказаної посади.

На виконання Наказу Голови Служби зовнішньої розвідки України від 19.04.2019 № 425-ос Указ Президента України від 12.04.2019 № 143/2019 «Про звільнення С.Семочка з посади першого заступника Голови Служби зовнішньої розвідки України» було оголошено особовому складу Служби зовнішньої розвідки України і Семочко С.О. припинив виконання обов'язків за посадою, ✓

З огляду на викладене, відповідно до Довідки від 28.01.2020 участі як спеціаліста у досудовому розслідуванні в межах кримінального провадження № 6201900000001732 від 12.11.2019, обл. № 123т, прим. № 1, на 20 аркушах, таємно, за рахунок асигнувань, затверджених на грошове забезпечення військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України за КЕКВ 2112 «Грошове забезпечення військовослужбовців», проведено видатки на утримання понадштатної одиниці першого заступника Голови Служби зовнішньої розвідки України Семочка С.О. на загальну суму 1559331,08 грн. (виплачено грошове забезпечення на суму 557523,22 грн., депоноване – 978417,91 грн.).

Згідно висновку експерта від 00.00.2020 № 0000 завдано збитків на суму _____ грн.

Вказаними діями спричинено наслідки, які у двісті п'ятдесят і більше разів перевищують неоподатковуваний мінімум доходів громадян, які, відповідно до пункту 4 Примітки до статті 364 КК України, вважаються тяжкими наслідками.

Таким чином, Порошенко П.О., призначивши до керівного складу державного органу, а саме, Служби зовнішньої розвідки України, вищезазначену довірену особу з метою впливу через останню на реалізацію повноважень зазначеним державним органом у сфері національної безпеки, реалізував свій злочинний задум на зловживання владою.

За таких обставин, Президент України Порошенко П.О. підозрюється у вчиненні зловживання владою, тобто умисному, з метою одержання неправомірної вигоди для самої себе чи іншої фізичної особи використанні службовою особою влади всупереч інтересам служби, яке спричинило тяжкі наслідки, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 364 КК України.

Крім того, ігноруючи вищезазначені норми законодавства Президент України Порошенко П.О., постійно здійснюючи функції представника влади, наділений організаційно-розпорядчими функціями і будучи, згідно примітки 1 до ст. 364 КК України, службовою особою, вчинив умисний злочин у сфері службової діяльності за наступних обставин.

Так, відповідно до статті 5 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Вища рада правосуддя складається з двадцяти одного члена, з яких десятьох - обирає з'їзд суддів України з числа суддів чи суддів у відставці, двох - призначає Президент України, двох - обирає Верховна Рада України, двох - обирає з'їзд адвокатів України, двох - обирає всеукраїнська конференція прокурорів, двох - обирає з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ.

Відповідно до статті 131 Конституції України Президент України призначає двох членів Вищої ради правосуддя.

Згідно частини 9 статті 9 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Положення про проведення відкритого конкурсу для призначення Президентом України членів Вищої ради правосуддя затверджується Президентом України.

Статтею 16 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що Президент України за результатами проведеного конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя.

Обіймаючи зазначену посаду, Порошенко П.О. був уповноважений на виконання функцій держави і був зобов'язаний діяти в інтересах держави, однак свої службові повноваження останній використав зі злочинною метою.

Так, 30 квітня 2019 року сплинув строк повноважень членів Вищої ради юстиції, призначених Указом Президента України від 30 квітня 2015 року № 252 «Про призначення членів Вищої ради юстиції».

У зв'язку з чим, метою проведення Конкурсу на посаду двох членів Вищої ради правосуддя, відповідно до вимог вищевказаних нормативних актів, Указом Президента України № 65/2019 від 11.03.2019 «Питання проведення

відкритого конкурсу з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя» (далі Конкурс) затверджене «Положення про проведення відкритого конкурсу з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя» та «утворено Конкурсну комісію з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя та затвердити її персональний склад».

Відповідно до вимог п.п. 6-8 «Положення про проведення відкритого конкурсу з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя», затвердженого Указом Президента України № 65/2019 року від 11 березня 2019 року (далі - Положення від 11 березня 2019 року), Конкурс проводиться в три етапи: 1) відбір кандидатів на основі поданих документів для проведення співбесід; 2) проведення співбесід з відібраними кандидатами та визначення за результатами співбесід переліку осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка відповідно до закону; 3) визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя.

Рішення про відбір кандидатів на основі поданих документів для проведення співбесіди, визначення за результатами співбесіди переліку осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка відповідно до закону та визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, приймається Конкурсною комісією шляхом відкритого голосування простою більшістю голосів від її складу.

Рішення Конкурсної комісії, зазначені в абзаці першому цього пункту, розміщуються Адміністрацією Президента України на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента України.

Голова Конкурсної комісії не пізніше наступного робочого дня після завершення конкурсу подає список кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя.

Таким чином, приписи вказаного Положення прямо регламентують, що Конкурс вважається завершеним після визначення Конкурсною комісією кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя (за результатами третього етапу).

Саме цей юридичний факт відповідно до статті 16 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», згідно з якою Президент України за результатами відкритого Конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя, має правове значення для законної реалізації Президентом України свого конституційного права на призначення членів Вищої ради правосуддя.

Тобто, за затвердженим порядком Конкурсу Президент України не має права призначати членів Вищої ради правосуддя до завершення процедури Конкурсу, до визначення Конкурсною комісією кандидатів, які рекомендуються для призначення, оскільки таким чином Президент України порушує статтю 16 Закону України «Про Вищу раду правосуддя».

Протоколом засідання №3 від 4 квітня 2019 року Конкурсної комісії з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів

Вищої ради правосуддя, Конкурсна комісія за результатами співбесід визначила перелік осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка (Красовський К.Ю., Сасевич О.М., Василенко А.В., Ісаков М.Г.).

Проте, наступного засідання конкурсної комісії не відбулося, оскільки ухвалою Окружного адміністративного суду міста Києва №640/6722/19 від 22 квітня 2019 року Конкурсній комісії з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя заборонено приймати рішення про визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя; Голові Конкурсної комісії з добору кандидатів для здійснення Президентом України чи іншій особі, яка виконує його обов'язки заборонено призначення членів вищої Ради правосуддя, подавати на розгляд Президента України список кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя.

Відповідно до пункту 8 ухвали Окружного адміністративного суду міста Києва від 22 квітня 2019 року про прийняття позовної заяви до розгляду та відкриття провадження у справі суд залучив до участі у справі в якості третьої особи на стороні відповідача – Президента України Порошенко П.О.

Залученого судом Президента України Порошенка П.О. третьою особою на стороні відповідача зумовлено повноваженнями Президента України призначати за результатами конкурсного відбору членів Вищої ради правосуддя (стаття 131 Конституції України, стаття 16 Закону України «Про вищу раду правосуддя»).

При таких обставинах Порошенко П.О., зобов'язаний дотримуватись в своїй службовій діяльності вимог чинного законодавства та діючи умисно в інтересах третіх осіб - Василенка А.В. та Ісакова М.Г., які полягали в зайнятті посад в Вищій раді правосуддя та отримання грошових виплат, зловживаючи владою Президента України, вчинив умисні дії, з метою одержання неправомірної вигоди від Василенка А.В. та Ісакова М.Г., яка полягала у безвідмовному виконанні вимог Порошенка, використовуючи як службова особа владу всупереч інтересам служби, що спричинили тяжкі наслідки.

Зокрема, Порошенко П.О., достовірно знаючи те, що статтею 16 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що Президент України за результатами проведеного конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя, пунктом 6 «Положення від 11 березня 2019 року» Конкурс проводиться в три етапи, наявністю судової заборони про рекомендацію осіб для їх призначення Президентом України членами Вищої ради правосуддя, діючи умисно, використовуючи свої службові повноваження супереч інтересам служби, надав вказівку невстановленій особі підготувати Указ Президента України про внесення змін до Указу Президента України від 11 березня 2019 року № 65 та вказаного Положення про проведення Конкурсу.

Використовуючи вказані зміни, Порошенко П.О. в обхід заборони встановленою ухвалою Окружного адміністративного суду міста Києва № 640/6722/19 від 22 квітня 2019 року планував призначити Василенка А.В. та Ісакова М.Г. членами Вищої ради правосуддя без проведення третього етапу Конкурсу та в порушення вимог чинного законодавства України.

Отже, владний суб'єкт підзаконної нормотворчості, маючи право вносити зміни до актів, видання яких належить до його виключної компетенції, має діяти винятково на основі та на виконання Конституції і законів України (стаття 19 Конституції України), керуватися засадами верховенства права (стаття 8 Конституції України) та обов'язком держави утверджувати і забезпечувати права та свободи людини (стаття 3 Конституція України).

Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина (стаття 102 Конституції України).

Реалізуючи свій злочинний умисел, Порошенко П.О., будучи Президентом України та службовою особою, діючи умисно, в порушення вищенаведеним нормативно-правовим актам, використовуючи свої службові повноваження всупереч інтересам служби, в інтересах третіх осіб - Василенка А.В. та Ісакова М.Г., які полягали в зайнятті посад в Вищій раді правосуддя та отримання грошових виплат, перебуваючи в приміщенні Адміністрації Президента України за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 11, 8 травня 2019 року підписав Указ Президент України «Про внесення змін до Указу Президента від 11 березня 2019 року № 65» №203/2019 від 8 травня 2019 року, яким до Положення про проведення відкритого конкурсу з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, затвердженого Указом Президента України від 11 березня 2019 року № 65, внесені відповідні зміни.

Відповідно до змін, внесених цим Указом, пункт 7 Положення доповнено абзацом такого змісту:

Якщо після завершення етапу, передбаченого підпунктом 2 пункту 6 цього Положення, Конкурсна комісія не може дійти згоди щодо визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, або не може ухвалити відповідне рішення (незалежно від причин), рекомендованими для призначення членами Вищої ради правосуддя вважаються кандидати, які за результатами співбесід включені до переліку осіб, стосовно якої проводиться спеціальна перевірка. Президент України призначає членів Вищої ради правосуддя з-поміж вказаних кандидатів.

Внесені зміни в умови конкурсного відбору надали можливість безпосередньо Президенту України самостійно визначити та призначити членів Вищої ради правосуддя за його квотою без проведення третього етапу Конкурсу та всупереч забороні визначеній Ухвалою суду, що не відповідає засадам верховенства права (стаття 8 Конституції України).

Зокрема, вказані зміни відбулися під час вже розпочатої процедури Конкурсу (адже Конкурс вже пройшов другу стадію та Конкурсна комісія визначила перелік осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка) і встановленою ухвалою Окружного адміністративного суду м. Києва № 640/6722/19 від 22 квітня 2019 року заборонити Конкурсній комісії приймати рішення про визначення кандидатів, які рекомендуються для призначення.

Продовжуючи свій злочинний умисел, достовірно знаючи про незаконність призначення членів Вищої ради правосуддя з кола осіб, щодо яких проводиться

спеціальна перевірка, без проведення третього етапу Конкурсу та відповідно до наявності результатів Конкурсу, в період з 8 по 13 травня 2019 року, точне місце під час досудового розслідування встановлено не було, діючи в інтересах Василенка А.В. та Ісакова М.Г., дав вказівку невстановленій особі підготувати Укази Президента України про призначення Василенка Андрія Володимировича та Ісакова Михайла Григоровича членами Вищої ради правосуддя.

Так, Порошенко П.О., реалізуючи в подальшому свій злочинний умисел, направлений на зловживання владою всупереч інтересам служби щодо незаконного призначення Василенка А.В. та Ісакова М.Г. членами Вищої ради правосуддя, знаходячись в приміщенні Адміністрації Президента України за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 11, використовуючи наданій йому повноваження Президента України, 13 травня 2019 року підписав Указ Президента України № 217/2019 від 13 травня 2019 року про призначення Василенка Андрія Володимировича членом Вищої ради правосуддя України та Указ Президента України №218/2019 від 13 травня 2019 року про призначення Ісакова Михайла Григоровича членом Вищої ради правосуддя, чим довів свій злочинний умисел до кінця.

В подальшому, наказами Голови Вищої ради правосуддя №241-к, №242-к від 15 травня 2019 року Василенко А.В. та Ісаков М.Г. зараховані до штату Вищої ради правосуддя на посаду членів Вищої ради правосуддя.

Водночас, розуміючи, що призначення Василенка А.В. та Ісакова М.Г. на посади членів Вищої ради правосуддя відбулося в порушення вимог чинного законодавства України, Указом Президента України №359/2019 від 10 червня 2019 року скасовано Указ Президента України від 13 травня 2019 року №217 «Про призначення члена Вищої ради правосуддя».

Указом Президента України №358/2019 від 10 червня 2019 року скасовано Указ Президента України від 13 травня 2019 року №218 «Про призначення члена Вищої ради правосуддя».

З урахуванням вказаних обставин, Указом Президента України № 357/2019 від 10 червня 2019 року оголошено відкритий конкурс з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя.

Внаслідок зловживання всупереч інтересам служби за вищезазначених обставин владою Президентом України Порошенком П.О., всупереч частині першій статті 8, частини 2 статті 19, пункту 9, частини 2 статті 129 Конституції України, статті 7 і 16 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», частині 2 статті 13 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», частині 2 статті 14 Кодексу адміністративного судочинства України при підписанні та виданні Указу Президента України № 203/2019 від 8 травня 2019 року, Указу Президента України № 218/2019 від 13 травня 2019 року, державі заподіяно шкоду, яку становлять грошові виплати у загальній сумі 551 155, 87 грн. за період незаконного перебування Василенка А.В. та Ісакова М.Г. на посадах членів Вищої ради правосуддя.

На час вчинення злочину, спричинені державі матеріальні збитки на суму 551 155, 87 грн., які більш ніж в 250 разів перевищують неоподаткований

мінімум доходів громадян та, відповідно до пункту 4 Примітки до статті 364 Кримінального кодексу України, є тяжкими наслідками.

Таким чином, Порошенко П.О., призначивши до керівного складу державного органу, а саме, Вищої ради правосуддя, вищезазначених довірених осіб з метою впливу через останніх на реалізацію повноважень зазначеним державним органом у сфері правосуддя, реалізував свій злочинний задум на зловживання владою.

За таких обставин, Порошенко П.О. підозрюється у зловживанні владою, тобто умисному, з метою одержання будь-якої неправомірної вигоди, для самої себе чи іншої фізичної або юридичної особи використання службової особи влади, всупереч інтересам служби, що спричинило тяжкі наслідки, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 364 КК України.

Генеральний прокурор

Руслан РЯБОШАПКА

Про підозру повідомлено, копію письмового повідомлення про підозру вручено.

Підозрюваному Порошенку П.О. відповідно до вимог ст. 42 КПК України роз'яснено та оголошено, що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені, та роз'яснені.

Підозрюваний _____ (Порошенко П.О.)
« » год. « » хв. « » _____ 2019 року

Захисник _____ (_____)